

Zaveštanje

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 9 | Nivo: Univerzitet u Novom Pazaru-Pravo unutrašnjih poslova

SADRŽAJ:

UVOD

SADRŽINA ZAVEŠTANJA

POSTAVLJANJE NASLEDNIKA

PROSTA SUPSTITUCIJE

FIDEIKOMISAONA SUPSTITUCIJA (U užem i širem smislu)

PUPILARNA I KVAZIPUPILARNA SUPSTITUCIJA

USLOV U ZAVEŠTANJU

ROK U ZAVEŠTANJU

NALOG U ZAVEŠTANJU

RASPOLAGANJE U DOZVOLJENE SVRHE I OSNIVANJE ZADUŽBINE

ZAKLJUČAK

LITERATURA

UVOD

Zaveštanje (testament, oporuka, poslednja volja) predstavlja zakonom uređeni oblik jednostrane, strogo lične i opozive izjave za to sposobnog lica, kojom ono određuje raspodelu svoje imovine posle svoje smrti i, eventualno, daje druge izjave i naredbe u vezi sa svojom smrću. Da bi zaveštanje bilo punovažno, zaveštalac mora posedovati aktivnu zaveštajnu sposobnost u trenutku njegovog sastavljanja. Pravno relativna volja (namera) mora biti zperena na zasnivanje odgovarajućeg pravnog posla, jer u protivnom pravni odnos neće nastati.

SADRŽINA ZAVEŠTANJA

Testament može sadržati odredbe koje su po svojoj prirodi veoma raznovrsne: one koje se odnose na imovinska raspolaganja, one koje se tiču sprovođenja poslednje volje i razne druge odredbe neimovinskog karaktera. Prema tome izvršena je podela sadržine testamenta na materijalnu, formalnu i na onu koja obuhvata takozvane ostale odredbe.

Materijalna sadržina testamenta je u pitanju kad: postavljanje naslednika (univerzalnog sukcesora), određivanja naslednih delova (kvota), određivanja singularnih sukcesora (legata, korisnika naloga), raspolaganja u određene svrhe (osnivanje zadužbine, fonda ili fondacije), određivanja supstitucija, uslova, rokova, isključenja iz nasleđa, lišenja prava na nužni deo, opraštanja nedostojnosti idr.

Formalna sadržina zaveštanja odnosi se na slučaj postavljanja izvršioca testamenta, ili određivanja takozvanog konkretizatora zaveštaočeve volje samo u vezi sa nekom posebnom odredbom u testamentu. Na primer :da se stara samo o ispunjenju naloga.

Sadržina zaveštanja može biti i neimovinske prirode – takozvane ostale odredbe: priznavanje vambračnog očinstva, određivanje mesta sahrane i dr. Takođe neke odredbe koje nisu naslednog karaktera, ali imaju imovinsku prirodu treba postaviti u treću grupu (na primer: priznanje ili oproštaj duga). I ona imovinska raspolaganja koja nisu čisto naslednopravna ulaze u materijalnu sadržinu zaveštanja.

POSTAVLJANJE NASLEDNIKA

Univerzalni sukcesor (naslednik) može biti određen neposredno i posredno. Naslednik se postavlja najčešće postavlja neposredno: imenom i prezimenom. Određivanje naslednika može biti i posredno, i to na dva načina. Prvi način posrednog određivanja sastoji se u tome što zaveštalac u testamentu navede podatke na osnovu kojih se može utvrditi indentitet naslednika.

Drugi način posrednog određivanja univerzalnog sukcesora ne odnosi se na njegovu individualizaciju.

Ovde je bitno da određivanje naslednika bude učinjeno tako da se tumačenjem može utvrditi ko je to lice i kakva je vrsta sukcesije u pitanju.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com